

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Alerguș,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, declarat de procuror și de partea vătămată în privința inculpatei

*Loghin Tatiana Nicolae, născută
la 21 octombrie 1962 în or. Hîncești, locuitoare a mun.
Chișinău, str. Liviu Deleanu 5/2, ap. 48, cetățeană al
R. Moldova, fără antecedente penale;*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>12 ianuarie 2011 – 07 februarie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>06 martie – 15 mai 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>20 august – 10 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>17 ianuarie – 18 martie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 iunie – 09 iulie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 februarie 2013, inculpata Loghin Tatiana a fost condamnată în baza art. 329 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Loghin Tatiana, deținînd funcția de șef-adjunct al IFS mun. Chișinău, conform ordinului Ministerului Finanțelor nr.953-C din 28.11.2008, fiind persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, contrar prevederilor art. 1 și art. 3 al Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.972 din 11.09.2001 și prevederilor art. 277 Cod cu privire la

contravenții administrative acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău a comis neglijența în serviciu în următoarele condiții.

La 09.01.2009, în jurul orelor 14.23, colaboratorii DCCO a DSO a MAI, V. Zastînceanu, împreună cu OUP DUP a MAI V. Cazacu și șeful secției nr. 3 a DGSO MAI A. Apostol, efectuând măsuri operative de investigație și control al activității economico-financiare la depozitul SRL „Cosmobil”, din str. M. Dosoftei, 91, mun. Chișinău, au ridicat 2390 telefoane mobile de diferite modele.

La 17.01.2009, în baza materialelor acumulate, comisarul de poliție al sectorului Buiucani mun. Chișinău, I. Volontir a adoptat decizia prin care Constantin Aghenie a fost sancționat contravențional în baza prevederilor art. 161/2 CCA, cu amendă în mărime de 25 unități convenționale, cu confiscarea obiectului contravenției: telefoane mobile în asortiment ridicate conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 09.01.2009.

La 03.04.2009, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău i-au fost transmise 235 telefoane mobile, în asortiment.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.5-52/2009 din 13.02.2009 a fost anulată decizia comisarului CPs Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se; totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”.

La 13.02.2009, comisarul CPs Buiucani, mun. Chișinău, I. Volontir a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr 5-52/2009 din 13.02.2009, care a fost admis prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-331/09 din 22.04.2009, cu casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13.02.2009 și trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, care a devenit definitivă prin necontestare, a fost anulată decizia comisarului de poliție al sectorului Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”, restituirea telefoanelor mobile ridicate prin procesul-verbal din 09.01.2009.

Cunoscând prevederile hotărârilor judecătorești nominalizate, precum și faptul că la moment nu exista o hotărâre în vigoare cu privire la confiscarea telefoanelor mobile, ridicate de la SRL „Cosmobil”, șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Loghin T., ca rezultat a unei atitudini neglijente față de îndeplinirea corespunzătoare obligațiilor de serviciu, la 15.06.2009 a emis decizia nr. 503/09/576, prin care a dispus comercializarea bunurilor prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova.

Ulterior, Loghin T., manifestând în continuare o atitudine neglijentă față de îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, cunoscând prevederile hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, prin care s-a anulat decizia comisarului de poliție al sectorului Buiucani de sancționare a lui C. Aghenie în baza art. 161/2 CCA și restituirea către proprietar a bunurilor materiale indicate în procesul-verbal din 09.01.2009, a menținut în continuare bunurile respective spre comercializare la Bursa Universală de Mărfuri.

Ca urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatei, telefoanele mobile, confiscate de la SRL „Cosmobil” au fost comercializate de către Bursa Universală de Mărfuri a Moldovei pe parcursul lunilor iunie-septembrie 2009, diferitor persoane fizice și agenți economici la suma totală de 1.488.490,03 lei, prin ce a fost cauzat agentului economic

SRL „Cosmobil” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 1.067.883,48 lei.

Instanța a concluzionat că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate din prevederile art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu urmări grave, în prevederile art. 329 alin. (1) Cod penal, ca îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Instanța a indicat că nu s-a dovedit săvârșirea de către inculpată a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, or ea nu a emis intenționat careva acte în acest sens, ci doar nu a îndeplinit corespunzător obligațiunile sale de serviciu și nu a suspendat vânzarea bunurilor confiscate.

Astfel, prin scrisoarea din 19.05.2009, șeful DCCO a DSO a MAI a înștiințat inculpata despre decizia Curții de Apel Chișinău din 22.04.2009, prin care s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13.02.2009.

Totodată, prin scrisoarea nr. 01-16/10-999-1530 din 07.05.2009, inculpata a informat SRL „Cosmobil” că pentru restituirea bunurilor confiscate proprietarului este necesar de a anexa la cererea de restituire depusă, copia hotărârii autentificate prin șampilă.

Conform depozițiilor inculpatei, în lipsa vreo unui impediment legal și în lipsa vreo unei hotărâri care ar fi interzis sau suspendat acțiunile IFS de preluare la evidență și/sau comercializare a bunurilor confiscate sau prin care s-ar fi dispus restituirea acestora proprietarului, inculpata a emis decizia nr.503/09/576, prin care a dispus comercializarea bunurilor-telefoanelor mobile ridicate de la SRL „Cosmobil” prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova.

Ulterior, prin scrisoarea nr. 201-16/9-2141/2433 din 06.07.2009 adresată DSO a MAI, de către șeful-adjunct al IFS, mun. Chișinău Loghin T., a fost solicitată informația cu privire la contestarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.5-159/09 din 16.06.2009.

Conform ordinului șefului-adjunct al IFPS pe mun. Chișinău, Procopie Duca, inculpatei i s-a acordat concediu anual începând cu 13.07.2009 până la 24.07.2009, în baza cererii personale depuse.

Prin scrisoarea nr. 2/5332 din 17.07.2009 DSO a MAI a informat șeful-adjunct al IFS, mun. Chișinău Loghin T., că decizia comisarului de poliție al sectorului Buiucani mun. Chișinău din 17.01.2009 a fost anulată prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16.06.2009 și că hotărârea menționată nu a fost contestată.

Răspunsul DSO a MAI privind anularea deciziei comisarului de poliție al sectorului Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, care a fost anulată prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16.06.2009, a parvenit în adresa IFS mun. Chișinău la 17.07.2009, perioadă când deja inculpata Loghin T. se afla în concediu de odihnă anual.

În acest sens, inculpata și-a îndeplinit necorespunzător atribuțiile de serviciu prin faptul că, neluând în considerație contestarea de către partea vătămată în instanță a hotărârii privind confiscarea bunurilor, nu a suspendat vânzarea bunurilor confiscate, a dispus comercializarea bunurilor-telefoanelor mobile ridicate de la SRL „Cosmobil”

prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova, în situația în care a fost informată repetat de reprezentantul părții vătămate, că decizia comisarului de poliție al sectorului Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009 privind sancționarea lui C. Aghenie cu amendă și confiscarea bunurilor-telefoanelor mobile a fost contestată în instanța de judecată, iar conform prevederilor art. 277 Codului cu privire la contravenții, plîngerea depusă suspendă executarea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative.

Astfel, în situația în care a fost informată despre faptul contestării în instanța de judecată a deciziei comisarului de poliție al sectorului Buiucani mun. Chișinău din 17.01.2009 privind sancționarea administrativă a lui C. Aghenie, inclusiv cu confiscarea bunurilor, inculpa, în virtutea atribuțiilor de serviciu ale persoanei publice, urma să adopte decizia privind suspendarea vânzării bunurilor enunțate, or actul administrativ privind confiscarea era suspendat în temeiul normei de drept enunțate și corespunzător lipsea temeiul juridic pentru vânzarea acestor bunuri confiscate, însă inculpatul avînd o atitudine neglijentă față de obligațiunile sale de serviciu, nu a emis actul administrativ privind suspendarea vânzării bunurilor confiscate, ci a admis în continuare derularea procedurii de vânzare, în perioada de pînă la acordarea concediului începînd cu 13.07.2009.

Totodată, în speță nu sunt prezente careva urmări grave, or partea vătămată nu a înaintat în ședința de judecată acțiune civilă, invocînd careva prejudicii grave aduse companiei SRL „Cosmobil”, iar sumele bănești acumulate în urma vânzării bunurilor-telefoanelor mobile confiscate, sunt păstrate la conturile bugetare corespunzătoare și pot fi restituite la cererea părții vătămate.

Inculpata nu a prevăzut faptul că în continuare ar putea deveni irevocabilă hotărîrea judecătorească privind anularea sancțiunii administrative aplicată lui Constantin Aghenie, fapt care va condiționa necesitatea restituirii bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”, în acest timp însă o parte din bunuri fiind deja vîndute, deși putea și trebuia să prevadă acest fapt.

Mai mult, acțiunile IFS mun. Chișinău începînd cu data de 13.07.2009 privind vânzarea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil” nu-i pot fi imputate inculpatei, deoarece, conform ordinului șefului-adjunct al IFS, mun. Chișinău d-nei Loghin T. i s-a acordat concediu anual începînd cu 13.07.2009 pînă la 24.07.2009, inclusiv în baza cererii personale depuse.

Conform ordinului nr. 354 cu privire la permutare emis de Ministerul Finanțelor Loghin T. la 15.07.2009 a fost numită în funcția de șef al Oficiului Fiscal Buiucani.

Deci, începînd cu data de 15.07.2009 Loghin T. nu a avut careva tangențe cu vânzările ulterioare ale bunurilor sechestrate, or conform depozițiilor martorului Elena Dragomir, funcția de șef interimar al IFS mun. Chișinău a exercitat-o din 15.07.2009.

Prin scrisoarea din 03.08.2009 nr. 14-697/09, OE Rîșcani a informat IFS pe mun. Chișinău despre executarea silită a hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.06.2009 pentru data de 05.08.2009, fapt care la fel a avut loc ulterior strămutării inculpatei Loghin T. în altă funcție și alt oficiu fiscal.

Respectiv, responsabilitatea pentru acțiunile de vânzare a bunurilor sechestrate conform actelor de primire-predare ulterioare și anume din 05.08.2009, 14.08.2009, 21.08.2009, 17.09.2009, 28.09.2009, 29.09.2009 urmează a fi imputată persoanelor aflate în funcțiile corespunzătoare la moment, or inculpata Loghin T. nu a avut posibilitatea reală de a schimba situația în careva fel, fiind dislocată în altă funcție.

3. Partea vătămată SRL „Cosmobil”, în persoana administratorului C. Aghenie, a

declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata: „să fie condamnată în baza art. 329 alin. (1) Cod penal”.

Apelantul a invocat că recalificarea infracțiunii comise de inculpată este efectuată incorect, deoarece ea a acționat cu intenție.

O condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite. Ceea ce s-a încadrat perfect în limitele infracțiunii date, pentru că odată ce bunurile au fost transmise spre comercializare, partea vătămată nu a mai putut dispune nici de bunurile comercializate, nici de valoarea reală a bunurilor vândute, fiindu-i cauzat un prejudiciu considerabil.

Au fost încălcate interesele generale ale societății prin împiedicarea desfășurării normale a acesteia, precum și prin, încălcarea drepturilor constituționale a părții vătămate, în ce privește dreptul la informație, care într-un final, sunt considerate obiective asupra cărora se orientează acțiunile de cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice.

Conform raportului de expertiză nr. 1212 din 18.05.2010, costul real a telefoanelor mobile care se aflau la evidența IFS Chișinău conform procesului-verbal nr. 503/09-28 din 03.04.2009, constituia suma totală de 3.556.374 lei, iar la data de 28.05.2010 IFS Chișinău a transferat în beneficiul întreprinderii „Cosmobil” SRL doar suma de 1.488.490,03 lei, de unde rezultă ca prejudiciul suportat de „Cosmobil” SRL constituie suma de 2.067.883,48 lei.

3.1. Avocații I. Vicol, V. Țeruș și inculpata la fel au declarat apel, în care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat în baza art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală.

Apelanții au indicat că motivarea încadrării juridice a faptei este expusă evaziv de către instanța de fond, insuficient descrisă și neconcretizată.

Instanța de fond eronat a constatat prezența în acțiunile inculpatei a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Instanța a ignorat faptul nulității ordonanței din 01.09.2010, emisă de procurorul adjunct al mun. Chișinău, ce duce la nulitatea tuturor acțiunilor procesuale efectuate după emiterea acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013 apelul părții vătămate SRL „Cosmobil” a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul apărării, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal a fost încetat, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motivul existenței circumstanțelor care condiționează tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a reținut că prin ordonanța procurorului adjunct al mun. Chișinău, a fost retrasă cauza penală din gestiunea procurorului Roșca și transmisă procurorului Costișan pentru examinare în continuare.

Prin acest act procesual, procurorul ierarhic superior, a investit cu atribuții în domeniul urmăririi penale pe procurorul Costișan, care a întocmit toate acțiunile de urmărire penală ce au urmat, inclusiv și înaintarea învinuirii cu întocmirea rechizitorului.

Este relevant faptul că, ordonanța procurorului ierarhic superior din 01.09.2010 nu a fost semnată de procurorul care a emis-o, respectiv procurorul V. Costișan nu era în drept să desfășoare acțiuni de urmărire penală pe această cauză.

Deci, în speță toate probele administrate la etapa urmăririi penale după 01.09.2010, sunt nule, astfel aceste derogări de la legislație nu mai pot fi înlăturate și impun aplicarea art. 251 Cod de procedură penală.

Ordonanța procurorului ierarhic superior din 01.09.2010 nu este semnată de procurorul care a emis-o, iar în conformitate cu prevederile art. 255 al (2) Cod de procedură penală ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă, obiectul acțiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia și semnătura celui care a întocmit-o. Ordonanța nesemnată de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică și se consideră nulă. Dacă organul de urmărire penală consideră că este cazul să fie luate anumite măsuri, face propuneri motivate în ordonanță.

Prin urmare, ordonanța nominalizată, cât și ordonanța de punere sub învinuire sunt conform art. 251 Cod de procedură penală sunt lovite de nulitate absolută, care nu poate fi înlăturată în nici un mod, și respectiv toate actele procesuale efectuate după aceste acte viciate sunt respectiv și ele nule.

Concomitent, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, nu pot fi puse în baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală.

În această ordine de idei, este inutilă analiza celorlalte motive invocate în apeluri, fiind inevitabilă încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - existența altor circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că în cauza dată sunt probe ce dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea faptei constatate de către instanța de fond.

Inculpata și apărătorul său nu au avut careva obiecții la persoana procurorului V. Costișan împuternicit în continuare de a conduce cu urmărirea penală, deoarece potrivit legii erau în drept să ceară recuzarea acestuia, un drept pe care nu l-au folosit, deci în mod tacit fiind de acord cu toate acțiunile efectuate de către acesta pe cauza penală.

5.1. Partea vătămată SRL „Cosmobil” la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 52, 96, 93, 251, 255, 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală.

Recalificarea infracțiunii comise de către inculpată nu au fost efectuată corect, deoarece ea a acționat cu intenție.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2013, ambele recursuri au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a relevat că deși, pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, de către partea acuzării nu a fost modificată învinuirea, totuși

instanța de fond la descrierea faptei, modifică conținutul acesteia, prin adăugirea mențiunii „prevederilor art. 277 Cod cu privire la contravenții administrative”, excluderea din descrierea faptei a atribuțiilor de serviciu a inculpatei, și adăugirea frazei „prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, care a devenit definitivă prin necontestare, a fost anulată decizia comisarului de poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”, restituirea telefoanelor mobile ridicate prin procesul-verbal din 09.01.2009”.

Totalitatea acestor modificări, contravin prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, fapt ce duce la constatarea că instanța de fond a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Deasemenea, fapta criminală constatată în sentință este expusă evaziv, insuficient, neconcret și neclar.

Mai mult, deși instanța de fond, la redarea faptei menționează încălcarea prevederilor art. 1 și 3 din Regulamentul cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate, ușor alterabile sau cu termen limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor, care au fost invocate și de partea acuzării în învinuirea înaintată, și care au stat la baza încadrării juridice a acțiunilor inculpatei ca depășirea atribuțiilor de serviciu, în baza aceleiași prevederi legale încadrează acțiunile inculpatei ca neglijența în serviciu.

Astfel, redarea faptei în partea descriptivă a sentinței adoptate de instanța de fond, deși este modificată dar corespunde depășirii atribuțiilor de serviciu, acțiuni prevăzute de art. 328 Cod penal, pe când încadrarea juridică se face în baza art. 329 Cod penal, adică neglijența în serviciu. Situația de fapt reținută de instanța de fond vine în discordanță cu încadrarea juridică efectuată de aceasta, adică, partea descriptivă constatatoare contravine soluției adoptate în sentință.

Ordonanța de retragere și transmitere a cauzei penale din 01.09.2010, este emisă de către procurorul-interimar al mun. Chișinău, Vladimir Lupu, însă nu este semnată.

Conform procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 23.12.2010, obiecții sau cereva cereri nu au fost înaintate.

Nulitatea actului procesual din 01.09.2010 a fost invocată pentru prima dată doar în faza dezbaterilor judiciare în cadrul pledoariei apărătorului inculpatei V. Țeruș.

Astfel, argumentul apărării privind nulitatea actului procesual din 01.09.2010 a fost invocat în faza dezbaterilor judiciare, nefiind obiect de discuție în instanța de fond la faza cercetării judecătorești și ca urmare nici nu este menționat în sentința adoptată pe acest caz.

Ca urmare instanța de apel eronat a pus la baza soluției sale nulitatea dată, ce a generat încetarea procesul penal în cauză.

Totodată, instanța de apel a încetat procesul penal pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, însă de către instanța de fond inculpata a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, fapt ce duce la contrazicerea dintre partea descriptivă și soluția adoptată în decizie.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, apelul părții vătămate SRL „Cosmobil” a fost respins ca nefondat.

Apelul avocaților I. Vicol, V. Țeruș și inculpatei a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță.

Loghin T. a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.

328 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Instanța de apel a indicat că inculpata, este învinuită că, deținând funcția de șef-adjunct al IFS mun. Chișinău, conform ordinului Ministerului Finanțelor nr. 953-C din 28.11.2008, fiind persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. 2 Cod penal contrar prevederilor art. 1 și art. 3 al Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate ușor alterabile sau cu termen limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972 din 11.09.2001 și prevederilor art. 277 Cod cu privire la contravenții administrative acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele condiții.

La 09.01.2009, în jurul orelor 14.23, colaboratori DCCO a DSO a MAI V. Zastînceanu, împreună cu OUP DUP a MAI V. Cazacu și șeful secției nr. 3 a DGSO MAI A. Apostol, efectuând măsuri operative de investigație și control al activității economico-financiare la depozitul SRL „Cosmobil”, din str. M. Dosoftei, 91, mun. Chișinău, au ridicat 2390 telefoane mobile de diferite modele.

La 17.01.2009, în baza materialelor acumulate, comisarul de poliție al sectorului Buiucani mun. Chișinău, Ion Volontir a adoptat decizia prin care C. Aghenie a fost sancționat contravențional în baza prevederilor art. 161/2 CCA, cu amendă în mărime de 25 unități convenționale, cu confiscarea obiectului contravenției: telefoane mobile în asortiment ridicate conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 09.01.2009.

La 03.04.2009, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău i-au fost transmise 2350 telefoane mobile, în asortiment.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău nr. 5-52/2009, din 13.02.2009 a fost anulată decizia comisarului CPs Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”.

La 13.02.2009, comisarul CPs Buiucani, mun. Chișinău, I. Volontir a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 5-52/2009 din 13.02.2009, care a fost admis prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-331/09 din 22.04.2009, cu casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13.02.2009 și trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, care a devenit definitivă prin necontestare, a fost anulată decizia comisarului de poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”, restituirea telefoanelor mobile ridicate prin procesul-verbal din 09.01.2009.

Cunoscând prevederile hotărârilor judecătorești nominalizate, precum și faptul că la moment nu există o hotărâre în vigoare cu privire la confiscarea telefoanelor mobile, ridicate de la SRL „Cosmobil”, șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Loghin T., ca rezultat a unei atitudini neglijente față de îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, la 15.06.2009 a emis decizia nr. 503/09/576, prin care a dispus comercializarea bunurilor prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova.

Ulterior, Loghin T., manifestând în continuare o atitudine neglijentă față de îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, cunoscând prevederile hotărârii judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, prin care

s-a anulat decizia comisarului de poliție al sectorului Buiucani de sancționare a lui C. Aghenie în art. 161/2 CCA și restituirea către proprietar a bunurilor materiale indicate în procesul-verbal din 09.01.2009, a menținut în continuare bunurile respective spre comercializare la Bursa Universală de Mărfuri.

Ca urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatei, telefoanele mobile confiscate de la S.R.L. „Cosmobil” au fost comercializate de către Bursa Universală de mărfuri a Moldovei pe parcursul lunilor iunie-septembrie 2009, diferitor persoane fizice și agenți economici la suma totală de 1 488 490,03 lei, prin ce a fost cauzat agentului economic S.R.L. „Cosmobil” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 1 067 883,48 lei.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate conform art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond eronat a stabilit circumstanțele cauzei și a recalificat nejustificat acțiunile inculpatei pe art. 329 alin. (1) Cod penal, în timp ce aceasta nu a comis fapta încriminată și urma a fi achitată pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Astfel, prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu se înțelege exercitarea lor altfel decât este prevăzut în regulamentele și instrucțiunile de serviciu, în actele normative privind activitatea persoanei cu funcție de răspundere, deci executarea unor acțiuni de funcție cu abateri de la normele de conduită prescrise. Atitudinea neglijentă sau neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu se exprimă prin indiferența și iresponsabilitate, lenevie și delăsare, supraapreciere, caracteristice făptuitorului.

Deci, atât acțiunea, cât și inacțiunea trebuie să se refere la situația de serviciu a funcționarului public și să decurgă din exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, eronat instanța de fond a reținut cu privire la inacțiune (element al laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod penal), că: „în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că inculpata, și-a îndeplinit necorespunzător atribuțiile de serviciu prin faptul că ultima, neluând în considerare faptul contestării de către partea vătămată în instanță a hotărârii privind confiscarea bunurilor, nu a suspendat vânzarea bunurilor confiscate. Instanța a apreciat critic și a respins ca neîntemeiată opinia apărării precum că Regulamentul ... aprobat prin H.G. nr 972 din 11.09.2001 nu prevede suspendarea vânzării bunurilor confiscate, or ... art. 277 Codul cu privire la contravenții, plîngerea depusă suspendă executarea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative pînă la examinarea plîngerii.

Or, Regulamentul aprobat prin H.G. 972 din 11.09.2001, este unicul act normativ ce reglementează procedura de realizare a bunurilor confiscate, iar acest act nu prevede obligația și nici dreptul funcționarului de a suspenda o procedură de realizare a bunurilor confiscate. O acțiune întreprinsă în afara cadrului legal ar reprezenta o componentă vădită a art. 328 Cod penal.

Conform art. 277 lit. (i) Cod cu privire la contravenții, depunerea în termenul stabilit a plîngerii suspendă executarea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative pînă la examinarea plîngerii sau a protestului cu excepția deciziilor cu privire la aplicarea sancțiunilor, prevăzute de articolele 25 și 31 din prezentul Cod.

precum și în cazurile aplicării amenzii, percepute la locul comiterii contravenției administrative.

Președintele instanței de judecată care judecă plîngerea sau protestul asupra hotărîrii cu privire la aplicarea sancțiunii administrative are dreptul să suspende executarea hotărîrii pînă la examinarea plîngerii sau protestului și în cazul aplicării sancțiunii prevăzute de articolul 31 din prezentul Cod.

Astfel, în speța dată bunurile au fost confiscate la data întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție - 17.01.2009. IFS în persoana inculpatei nu a îndeplinit acțiunea de confiscare, aceasta doar a întreprins acțiuni în vederea transmiterii acestor bunuri către BUMM.

Respectiv, sancțiunea de confiscare a fost executată, și nu mai putea fi suspendată, pe cînd norma ținută de instanță nu prevede suspendarea înstrăinării bunurilor care au format obiectul sechestrării.

Totodată, lipsa neglijenței a fost confirmată și de martorii ce au fost audiați în timpul cercetării judecătorești, care au confirmat faptul că procedura legală de recepționare, păstrare și înstrăinare a bunurilor sechestrate este stabilită de Hotărârea Guvernului nr. 972 din 11.09.2001, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor, iar acțiunile inculpatei au fost în conformitate cu acest regulament.

Elementul material al infracțiunii prevăzut la art. 329 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin daune în proporții mari a intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Totodată, instanța de fond, în vederea asigurării dreptului la apărare, a avut obligația să indice expres care au fost urmările prejudiciabile, în cazul în care a fost stabilită existența acestora.

Astfel, este relevant că instanța de fond, nu a constatat careva daune în proporții mari.

Prin urmare, este evidentă lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 329 alin (1) Cod penal și sentința de condamnare poartă un caracter arbitrar și ilegal.

Totodată, conform rechizitoriului inculpata este învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Codul penal.

În urma audierii participanților la proces, a martorilor, examinării probelor materiale și a documentelor anexate la dosarul penal, s-a constatat că Loghin T., deținînd funcția de șef-adjunct al IFS mun. Chișinău, conform ordinului Ministerului Finanțelor nr. 953-C din 28.11.2008, fiind persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. 2 Cod penal, potrivit prevederilor art. 1 și art. 3 al Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 972 din 11.09.2001 acționînd cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău a întreprins următoarele acțiuni.

La 09.01.2009, în jurul orelor 14.23, colaboratori DCCO a DSO a MAI V. Zastînceanu, împreună cu OUP DUP a MAI V. Cazacu și șeful secției nr. 3 a DGSO A. Apostol efectuînd măsuri operative de investigație și control al activității economico-

financiare la depozitul S.R.L. „Cosmobil”, din str. M. Dosoftei, 91, mun. Chişinău, au ridicat 2390 telefoane mobile de diferite modele.

La 17.01.2009, în baza materialelor acumulate, comisarul de poliţie al sectorului Buiucani, mun. Chişinău, I. Volontir a adoptat decizia prin care C. Aghenie sancţionat contravenţional în baza prevederilor art. 161/2 CCA, cu amendă în mărime de 25 unităţi convenţionale, cu confiscarea obiectului contravenţiei: telefoane mobile în asortiment ridicate conform procesului verbal de cercetare la faţa locului din 09.01.2009.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău nr. 5-52/2009, din 13.02.2009 a fost anulată decizia comisarului CPs Buiucani, mun. Chişinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”.

La 13.02.2009, comisarul CPS Buiucani mun. Chişinău, I. Volontir a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău nr. 5-52/2009 din 13.02.2009, care a fost admis prin decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-331/09 din 22.04.2009, cu casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 13.02.2009 şi trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin cererile din 27.01.2009 şi din 09.02.2009, parvenite către Inspectoratul Fiscal SRL „Cosmobil” a solicitat necomercializarea bunurilor citate, deoarece decizia Comisarului CPs Buiucani este contestată.

Întrucât la momentul primirii cererilor citate, bunurile nu erau preluate la evidenţă, respectiv a fost remis răspunsul corespunzător nr. 01-16/10-805-695 din 06.03.2009.

La 03.04.2009, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău i-au fost transmise 2350 telefoane mobile. în asortiment.

La 13.04.2009, prin cerere SRL „Cosmobil” a solicitat restituirea bunurilor conform hotărârii Judecătoriei Buiucani nr. 552/09 din 13.02.09, ce ţine de anularea deciziei din 17.01.2009 a comisarului CPs Buiucani.

La 22.04.2009, secţia evidenţa şi comercializarea bunurilor confiscate a solicitat Direcţiei juridice prin cererea nr. 01-16/7-963, să se expună asupra cererii SRL „Cosmobil” şi hotărârii citate.

La 30.04.2009, prin avizul nr. 01-10/7-750, Direcţia Juridică a informat referitor la prevederile pct. 53, 55 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 972 din 11.09.01, care prevede restituirea bunurilor conform hotărârilor (deciziilor) autorităţilor judecătoreşti, autentificate prin şampilă. Din cauza lipsei şampilei la hotărârea citată, la 07.05.09 prin scrisoarea 01-16/10-999-1530, s-a intervenit către SRL „Cosmobil” referitor la anexarea la cererea de restituire a copiei hotărârii sau hotărârea în original, autentificată prin şampilă. Concomitent a fost informat şi MAI.

La 19.05.2009 prin scrisoarea nr. 2/3602, MAI, Departamentul Serviciilor Operative a informat Inspectoratul Fiscal referitor la depunerea recursului, şi referitor la decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-331/09 din 22.04.2009 privind casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani nr. 5-52/09 din 13.02.09, trimiterea cazului la rejudecare.

La 26.05.2009, precum şi 02.06.2009 SRL „Cosmobil” a înaintat cererile de necomercializare a bunurilor, din motivul că decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-331, nu este definitivă.

La 15.06.2009 conform prevederilor Regulilor de expunere spre vânzare Bursa Universală de Mărfuri a Moldovei a bunurilor sechestrate în scopul stingerii obligaţiilor

fiscale, a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate, ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive și bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune, aprobat prin H.G. nr. 332 din 02.04.2004, bunurile citate au fost expuse spre comercializare BUMM, valoarea constituind 1.805.747 lei fără TVA.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 5-159/2009 din 16.06.2009, care a devenit definitivă prin necontestare, a fost anulată decizia comisarului de poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău din 17.01.2009, dispunându-se totodată restituirea bunurilor confiscate de la SRL „Cosmobil”, restituirea telefoanelor mobile ridicate prin procesul-verbal din 09.01.2009.

La 23.06.2009 de către SRL „Cosmobil” a fost depusă cererea de restituire cu anexarea hotărârii Judecătoriei Buiucani nr. 5-159/09 din 16.06.2009.

La 29.06.2009, prin scrisoarea nr. 01-16/7-2116 s-a intervenit către Direcția juridică și s-a solicitat acordarea suportului juridic referitor la restituirea bunurilor SRL „Cosmobil”, conform hotărârii Judecătoriei Buiucani nr. 5-159/09 din 16.06.2009.

La 08.07.2009 prin scrisoarea nr. 01-10/7-1235, de către direcția juridică s-a solicitat de a interveni către Procuratura Generală cu un aviz prin care s-a solicitat verificarea legalității hotărârii Judecătoriei Buiucani nr. 5-159/09 din 16.06.2009.

La 09.07.2009, prin scrisoarea nr. OM6/9-2151/2452 s-a solicitat Procuraturii Generale de a fi verificată hotărârea citată. De asemenea s-a solicitat din nou MAI, Departamentul Serviciilor Operative, urgent prezentarea informației ce ține de contestarea acestei hotărâri (scrisoarea nr. 01-16/ 2141/2433 din 06.07.2009).

La 15.07.2009 a fost expediat răspunsul nr. 2/5332, prin care a fost comunicat că nu a fost contestată hotărârea Judecătoriei Buiucani nr. 5-159/09 din 16.06.2009.

Prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 354-c din 25.07.2009 inculpata Loghin T., șef-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, a fost permutată în funcția de șef al oficiului Fiscal Buiucani.

La 21.07.2009 prin scrisoarea nr. 24-286/09-1997, Procuratura Generală a informat Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău despre inițierea investigațiilor examinarea posibilității contestării conform prevederilor legislației în vigoare a Hotărârii Judecătoriei Buiucani, respectiv fiind informat și SRL „Cosmobil” la 22.07.2009 conform scrisorii nr. 01-16/10-2186/3141 despre acțiunile Procuraturii Generale.

Prin scrisoarea nr.01-16/9-2204-3298 și OM6/9-2395-3924 din 06.08.2009 și respectiv 23.09.2009 s-a intervenit repetat către Procuratura Generală, și s-a solicitat de a fi prezentată informația referitor la rezultatele investigațiilor efectuate, întrucât către Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău a parvenit încheierea Oficiului de Executare Rîșcani nr. 14-637/09 din 21.07.2009 și nr. 5-159/09 din 16.06.2009, emisă de judecătoria Buiucani referitor la restituirea bunurilor SRL „Cosmobil”.

La 10.09.2009, respectiv 25.09.09 prin avizurile nr. 14-637/09, Oficiu Executare Rîșcani a solicitat repetat referitor la executarea silită a documentului executoriu nr. 5-159/09 din 16.06.2009.

La 23.09.2009, respectiv 05.10.2009, Procuratura Generală a remis în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău scrisoarea nr. 24-286/09-2521 și nr. 286/09-2573, prin care a informat despre pornirea urmăririi penale în privința persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul S.R.L. „Cosmobil” conform art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal și înaintarea în instanța de judecată cererii de revizuire și suspendare a hotărârii judecătoriei Buiucani nr. 159/09 din 16.06.2009, pe motiv că în acțiunile contravenientului nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii

prevăzute de Codul Penal.

Prin hotărârea judecătorească Buiucani, mun. Chișinău din 23.02.2010 a fost respinsă cererea de revizuire a Procurorului General adjunct Valeriu Botnari împotriva hotărârii judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 16.06.2009 ca fiind neîntemeiată.

Astfel, nu s-a demonstrat nici printr-o careva probă că Loghin T., fiind în calitate de persoană cu funcție de răspundere săvârșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni ce au cauzat urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, a comis o infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal - depășirea atribuțiilor de serviciu.

Or, Loghin T., nu a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dat fiind faptul că atribuțiile sale de serviciu includeau dirijarea și coordonarea activității subdiviziunilor patronate, printre care și a secției de evidență, evaluare, vânzare a bunurilor confiscate potrivit fișei postului, exercitându-și atribuțiile conform prevederilor Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972 din 11.09.2001.

Prin urmare, Loghin T. deținea doar funcția de control, avînd dreptul de-a examina materialele și a semna actele din domeniu, iar de pregătirea documentației necesare procedurii de luare la evidență a bunurilor, se ocupa echipa de specialiști din cadrul IFS.

La data de 17.07.2009, C. Aghenie a informat IFS despre faptul că hotărârea Judecătorești Buiucani, mun. Chișinău este definitivă.

Mai mult, în perioada 13.07.2009 - 28.07.2009 Loghin T. s-a aflat în concediu anual de odihnă, iar începînd cu 15.07.2009 fost transferată la IFS Buiucani, respectiv atribuțiile de serviciu cu privire la restituirea bunurilor au încetat la 13.07.2009, adică înainte de a fi informat IFS la data de 17.07.2009 de către SRL „Cosmobil” despre faptul că decizia de anulare a sancțiunii este definitivă, or, IFS nu a participat la examinarea contestației „Cosmobil” SRL și nu cunoștea despre soluțiile instanței doar din afirmațiile lui C. Aghenie și CPs Buiucani. Despre derularea ulterioară a evenimentelor cunoaște doar din auzite și doar din materialele dosarului. Regulamentul nr. 972 din 11.09.2001 prevede expres limita acțiunilor IFS și nici un act normativ nu prevede suspendarea plasării bunurilor spre comercializare, iar toate acțiunile au fost în strictă conformitate cu regulamentul menționat.

Astfel, la data de 15.06.2009 nu exista nici o hotărâre judecătorească sau act care ar fi dispus suspendarea acțiunilor IFS de preluare la evidență sau comercializare.

Obligația IFS de restituire a bunurilor a apărut odată cu prezentarea deciziei irevocabile a instanței de judecată și prezentarea cererii de către agentul economic, cu anexarea actelor în cazul specificate în conform căruia termenul de restituire este de 30 zile de la data depunerii cererii.

Decizia din 15 iunie nu poate fi anulată deoarece nu este prevăzut nici un caz de anulare a deciziei de către Regulamentul nr. 972 din 11.09.2001.

Astfel, că Loghin T. cînd a primit bunurile și decizia cu privire la aplicarea sancțiunii administrative nu cunoștea faptul că este contestată. C. Aghenie a menționat că decizia este contestată, dar nu a prezentat nici o confirmare. A fost adresată o interpelarea organului care a emis decizia administrativă pentru a-i informa dacă decizia

a fost sau nu contestată. La momentul primirii nu cunoștea despre contestarea acestei decizii. La Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău nu au solicitat informația cu privire la contestarea deciziei de aplicarea a sancțiunii administrative. C. Aghenie nu a fost informat despre expunerea bunurilor la comercializare, deoarece Regulamentul nr. 972 din 11.09.2001 nu prevede acest fapt. IFS nu se ocupă cu comercializarea bunurilor, Regulamentul nr. 972 din 11.09.2001 prevede expunerea bunurilor la bursă, iar în cazul în care bursa le restituie se purcede la alte acțiuni.

IFS nu a putut suspenda comercializarea bunurilor și toate acțiunile au fost derulate la date diferite, 15 și 16 iunie, inculpata, nu era în funcția respectivă când executorul judecătoresc a solicitat informația.

Or, la momentul când executorul judecătoresc C. Petelca a solicitat returnarea telefoanelor nu se afla în funcția dată, fiind transferată în IFS Buiucani la 15.07.2009.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Deci, în cadrul cercetării judecătorești, în rezultatul cercetării probe prezentate de acuzatorul de stat, învinuirea formulată în rechizitoriu, nu și-a găsit confirmare.

Astfel, potrivit rechizitoriului, Loghin T. este învinuită că, fiind în calitate de persoană cu funcție de răspundere săvârșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a dispus comercializarea bunurilor „Cosmobil” SRL la Bursa Universală de Mărfuri a Moldovei pe parcursul lunilor iunie - septembrie 2009, diferitor persoane fizice și agenți economici la suma totală de 1.488.490,03 lei, prin ce a cauzat agentului economic „Cosmobil” SRL un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 2.067.883,48 lei.

Dar Loghin T. prin acțiunile sale, nu a cauzat careva daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și nici nu a participat la comercializarea bunurilor confiscate, acestea fiind comercializate în absența ei de către alte persoane cu atât mai mult că, prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 354-c din 15.07.2009 Loghin T., șef-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, a fost permutată în funcția de șef al oficiului Fiscal Buiucani, bunurile confiscate fiind comercializate ulterior.

Astfel, o condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite. Dacă urmările survenite au fost cauzate de acțiuni care nu au fost legate de atribuțiile de serviciu, aceste acțiuni pot fi încadrate după obiect și intenție respectiv.

Totodată, subiectul, ca autor în cazul excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu poate fi doar o persoană cu funcții de răspundere.

Cu referire la speță, în acțiunile inculpatei lipsește totalitatea semnelor care caracterizează latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzute la art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal, iar din acest motiv lipsește și temeiul juridic al răspunderii penale, circumstanță de drept care exclude tragerea ei la răspundere penală.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, nici nu poate fi vorba despre vreo careva faptă de depășire a atribuțiilor de serviciu din partea inculpatei, deoarece, fapta incriminată nu a fost săvârșită de aceasta.

Or, prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 354-c din 15.07.2009 inculpata

Loghin T. șef-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, a fost permutată în funcția de șef al oficiului Fiscal Buiucani.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că **nu este de acord cu concluziile instanței de apel că inculpata nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.**

Eronat și prin contradicții instanța de apel a reținut că Loghin T., la 15.07.2009 nu mai deținea funcția nominalizată, și nu putea să comită **infracțiunea incriminată.**

Probele acuzării combat întru tot constatările reținute de instanței de apel. Or, din conținutul deciziei nr. 503/09/576 din 15 iulie 2009 și scrisoarea nr. 20-16/9-2141/2433 din 06 iulie 2009, incontestabil rezultă că inculpata Loghin T. la 15.07.2009 deținea funcția de șef-adjunct al IFS, iar la 06.07.2009 dînsa a primit de la reprezentantul SRL „Cosmobil” cererea cu copia autenticată a hotărîrii definitive a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.06.2009, privind restituirea telefoanelor celulare SRL „Cosmobil” fapt despre care cu certitudine cunoștea.

Deci, din probele cu referire evident se prezumă intenția directă a inculpatei îndreptată spre neexecutarea intenționată a unei hotărîri judecătorești definitive, **prin depășirea atribuțiilor de serviciu.**

În așa mod, instanța de apel nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a emis o decizie de achitarea a inculpatei de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, parte descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul, acesta este expus neclar și instanța a comis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

8.1. Partea vătămată SRL „Cosmobil” la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că art. 277 CCA prevede expres că depunerea în termenul stabilit a plîngerii suspendă executarea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative pînă la examinarea plîngerii sau a protestului cu excepția deciziilor cu privire la aplicarea sancțiunilor, prevăzute de articolele 25 și 31 din prezentul Cod, precum și în cazurile aplicării amenzii, percepute la locul comiterii contravenției administrative.

Astfel, instanța de apel eronat a concluzionat că odată ce bunurile au fost confiscate, sancțiunea de confiscare a fost deja executată și nu mai putea fi suspendată, or reieșind din cele invocate, în cazul contestării deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative, suspendarea urma să se răsfrîngă și asupra acțiunilor colaboratorilor IFS mun. Chișinău. cît și a Bursei Universale de Mărfuri a Moldovei, care au exercitat funcția de păstrare, transmitere și vînzare a bunurilor sechestrate, or transformarea silită și în mod gratuit a acestor obiecte în proprietatea statului, s-a efectuat prin valorificare.

Prin obligațiune de serviciu se înțeleg toate obligațiunile care cad în sarcina unei persoane publice potrivit normelor legale și subordonate legii ce reglementează serviciul

respectiv. Obligațiunile de serviciu ale inculpatei Loghin T. includeau dirijarea și coordonarea activității subdiviziunilor patronate, inclusiv a secției de evidență, evaluare, vânzare a bunurilor confiscate, exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat.

La 02.06.2009, în adresa IFS mun. Chișinău, la cererile expediate a fost anexată și scrisoarea Judecătorei Buiucani din 29.05.2009 prin care Judecătoria Buiucani informează că: „potrivit prevederilor 277 CCA RM depunerea în termenul stabilit a plîngerii suspendă executarea deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii administrative pînă la examinarea plîngerii”.

Cunoscînd prevederile hotărîrilor judecătorești nominalizate, precum și faptul că la moment nu exista o hotărîre definitivă și irevocabilă în vigoare cu privire la confiscarea telefoanelor mobile, ridicate de la SRL „Cosmobil”, șeful-adjunct al IFS mun. Chișinău, Loghin T., ca rezultat a unei atitudini abuzive față de îndeplinirea corespunzătoare a obligațiunilor de serviciu, la 15.06.2009 a emis decizia nr. 503/09/576, prin care a dispus comercializarea bunurilor prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova.

Astfel, reiese că examinarea cererii privind suspendarea procedurii de transmitere și vânzare a bunurilor sechestrate cît și adoptarea deciziilor pe marginea acestora ținea nemijlocit de competența șefului IFS mun. Chișinău la acel moment, Loghin T., iar echipa de specialiști din cadrul IFS urma doar să se conformeze.

Drept rezultat, inculpata - Loghin T. cunoștea cu certitudine despre contestarea deciziei CPs Buiucani din 17.01.2009, dar contrar tuturor solicitărilor și informațiilor primite, a emis decizia nr. 503/09/576, prin care a dispus comercializarea telefoanelor mobile ridicate de la SRL „Cosmobil” prin intermediul Bursei Universale de Mărfuri din Moldova - ceea ce demonstrează că Loghin Tatiana a acționat cu intenție.

Au fost încălcate interesele generale ale societății prin împiedicarea desfășurării normale a acesteia, precum și prin încălcarea drepturilor constituționale a părții vătămate în ce privește dreptul la informație, care, într-un final, sînt considerate obiective asupra cărora se orientează acțiunile de cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice.

Respectiv, la prezentarea de către „Cosmobil” SRL la 23.06.2009, a copiei de pe hotărîre în condițiile pct. 58 din Regulament, IFS mun. Chișinău urma să se conformeze cererii privind restituirea bunurilor, iar decizia dată urma să fie adoptată de către persoana competentă și anume Loghin T. Mai mult ca atît, reieșind din materialele cauzei și circumstanțele constatate nemijlocit în cadrul examinării pricinei în instanța de fond și de apel, s-a stabilit că la acea perioadă bunurile încă nu erau vîndute.

În acest caz, reiese că IFS mun. Chișinău, nu s-a conformat Regulamentului, dar au efectuat acțiuni ilegale, ori dispozițiile Regulamentului dat nici nu prevăd restituirea bunurilor confiscate în temeiul unei hotărîri definitive, ci la prezentarea unei hotărîri autentificate, anexate la cererea de restituire.

Mai mult ca atît, IFS mun. Chișinău, abia la data de 06.07.2009, prin scrisoarea nr.01-16/9-2151/2433 a solicitat DSO a MAI, informații despre contestarea hotărîrii nominalizate, iar la 09.07.2009, prin scrisoarea nr.01-16/9-2151/2452, a solicitat Procuraturii Generale verificarea hotărîrii din 16.06.2009.

Anume scrisoarea adresată procuraturii denotă faptul că, IFS mun. Chișinău cunoștea despre obligația restituirii bunurilor în temeiul unei hotărîri autentificate dar nu definitive, iar necătfînd la aceasta nu s-a adresat la organul emitent și anume Judecătoria

Buiucani dar la procuratură, neconformându-se în acest mod exigențelor legislației în vigoare.

Totodată, Regulamentul nici nu conține prevederi cu privire la ingerința MAI sau a Procuraturii în activitatea IFS cu privire la transmiterea bunurilor bursei de mărfuri sau restituirea acestora proprietarului.

Prin urmare instanța de judecată greșit interpretează prevederile acestui Regulament și doar în favoarea inculpatei și în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Respectiv, acțiunile și inacțiunile inculpatei Loghin T. în coroborare cu prevederile legale, denotă faptul că ea a acționat cu depășirea atribuțiilor de serviciu, **infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal.**

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța a comis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursurile ordinare sunt fondate în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel în raport cu faptul că procurorul în genere nu a declarat apel, cît și cu circumstanțele relevate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 7 din prezenta decizie, și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 8 și 8.1. din decizie).

Rezultă, că recursurile de pe rol nu întrunesc condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului și a părții vătămate cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs și ar agrava situația persoanei achitate.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se impun următoarele concluzii:

a) potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului. Conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

Sub acest aspect se atestă că procurorul nu a atacat cu apel sentința instanței de fond prin care s-a constatat că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate prin rechizitoriu și prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și, din aceste considerente, acțiunile ei au fost recalificate la art. 329 alin. (1) Cod penal (*pct. 1-3 din decizie*).

Rezultă, că procurorul a fost de acord cu soluția că învinuirea formulată inițial inculpatei este neîntemeiată.

Totodată, conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2013, sentința instanței de fond este una ilegală și neîntemeiată (*pct. 6 din decizie*).

Deci, în această consecutivitate, recursul ordinar al procurorului în care acesta invocă că probele administrate dovedesc săvârșirea de către inculpată a infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, în situația în care el nu a utilizat calea apelului în aspectul vizat, nu are niciun suport legal (*pct. 8 din decizie*);

b) în corespundere cu art. 51 alin. (1), 53 alin. (1) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul este unica persoană abilitată de drept cu atribuții de a reprezintă învinuirea în numele statului.

Astfel, partea vătămată nu este dotată cu aceleași împuterniciri, iar procurorul a omis să reprezinte în fața instanței de apel, în numele statului, învinuirea formulată inculpatei pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, recursul părții vătămate cu solicitarea privind condamnarea inculpatei în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal, adică conform rechizitoriului, în cazul în care lipsește și reprezentarea învinuții în numele statului de către procuror în acest sens, adică care nu a utilizat calea apelului, este la fel unul nefondat legal (*pct. 8.1 din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și că recursurile ordinare de pe rol sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și de partea vătămată SRL „Cosmobil” împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2014, în privința inculpatei Loghin Tatiana Nicolae, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun